II

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava ni obvezna)

ODLOČBE/SKLEPI

KOMISIJA

ODLOČBA KOMISIJE

z dne 17. junija 2009

o državni pomoči C 5/07 (ex N 469/05) v zvezi z odpravo obveznosti obveščanja za pomorska podjetja, za katera velja danski sistem davka na tonažo

(notificirano pod dokumentarno številko C(2009) 4522)

(Besedilo v danskem jeziku je edino verodostojno)

(Besedilo velja za EGP)

(2009/868/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti prvega pododstavka člena 88(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru in zlasti člena 62(1)(a) Sporazuma,

po pozivu vsem zainteresiranim stranem, naj predložijo svoje pripombe v skladu z zgoraj navedenimi določbami ([1]),

ob upoštevanju naslednjega:

1. **POSTOPEK**

(1) Danska je z dopisom z dne 13. septembra 2005 ([2]) Komisijo obvestila o spremembi danske sheme davka na tonažo, ki je bila prvotno odobrena z odločbo z dne 12. marca. 2003 ([3]) (zadeva N 563/01).

(2) Ta sprememba je bila evidentirana kot priglašena pomoč pod oznako N 469/05. Priglašena sprememba je bila uvedena z zakonom št. 408 z dne 1. junija 2005.

(3) Komisija je v dopisih z dne 28. oktobra 2005 ter 19. maja in 29. avgusta 2006 ([4]) danske organe pozvala, naj zagotovijo dodatne informacije, in ti so jih predložili v odgovorih z dne 22. novembra 2005 ter 30. junija in 29. septembra 2006 ([5]).

(4) Komisija je z odločitvijo z dne 7. februarja 2007 odločila, da sproži formalni postopek preiskave (v nadaljnjem besedilu: odločitev o sprožitvi postopka) v skladu s členom 4(4) Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES ([6]) (v nadaljnjem besedilu: Uredba o postopku državne pomoči). Komisija je z odločitvijo z dne 4. aprila 2007 na zahtevo danskih organov sprejela popravni sklep o spremembi odločitve o sprožitvi postopka. Povzetek odločbe in celotna vsebina dopisa v uradnem jeziku – ter njena popravljena različica – so bili objavljeni v UL C 135 z dne 19. junija 2007, str. 6 ([7]).

([1]) UL C 135, 19.6.2007, str. 6.

([2]) Registrirano kot TREN(2005) A/23228.

([3]) Besedilo odločbe je na voljo v uradnem jeziku na naslednjem internetnem naslovu: http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/transports-2001/n563-01.pdf Komisija je z odločbo z dne 1. decembra 2004 (zadeva N 171/04) odobrila razširitev seznama vrst upravičenih pomožnih ukrepov (tisti, ki so tesno in neposredno povezani z zagotavljanjem storitev prometa) na oddajanje poslovnih prostorov na ladji, kot so trgovine ali kioski, v najem tretjim podjetjem ali neodvisnemu delu pomorskega podjetja za upravičene ali neupravičene dejavnosti, ki se izvajajo v teh kioskih. Besedilo te druge odločbe je na voljo v uradnem jeziku na naslednjem internetnem naslovu: http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/transports-2004/n171-04.pdf

([4]) Sklici na TREN(2005) D/122520, TREN(2006) D/209990 in D/217824.

([5]) Sklici na TREN (2005)A/29975, TREN(2006) A/26422 in A/33708.

([6]) UL L 83, 27.3.1999, str. 1.

([7]) Glej: http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/en/oj/2007/c_135/c_13520070619en00060019.pdf

(5) Danska je z dopisom z dne 7. marca 2007 ([8]) predložila pripombe k odločitvi o sprožitvi postopka. Samo ena zainteresirana stran je predložila ugotovitve z dopisom z dne 19. julija 2007 ([9]).

2. OPIS UKREPA

2.1 Opis priglašenega ukrepa za shemo davka na tonažo

(6) Priglašeni ukrep je bil opisan v odločitvi o sprožitvi postopka in bo ponovljen v tem oddelku.

(7) Trgovinske transakcije med podjetjema, ki pripadata isti skupini, je treba opravljati na podlagi načela tržne cene. V skladu s tem načelom se preveri, ali so cene pri transakcijah med podružnicami, ki pripadajo isti skupini podjetij, skladne s tržnimi cenami. Da bi davčni upravi omogočili preverjanje, ali je to načelo izpolnjeno, morajo podjetja predložiti vse potrebne informacije o svojih trgovinskih transakcijah s podružnicami, ki pripadajo isti skupini.

(8) Z zakonom št. 408 z dne 1. junija 2005 so danska pomorska podjetja, obdavčena z danskim davkom na tonažo ([10]), izvzeta iz obveznosti obveščanja davčnih organov o vseh svojih finančnih transakcijah s tujimi podjetji, ki pripadajo isti skupini.

(9) Natančneje, v členu 1(9) zadevnega zakona je določeno, da „se odstavki od 1 do 8 ne uporabljajo ne za podjetja ipd., ki v skladu z zakonom o davku na tonažo svoj dohodek prijavijo glede na kontrolirane transakcije s tujimi pravnimi osebami, ne za stalne poslovne enote (glej odstavek 1(2) do (4)), pri katerih se dohodek, ustvarjen s takimi transakcijami, razporedi med prihodke, za katere velja davek na tonažo“. Odstavki od 1 do 8, na katere se člen nanaša, so vsebovani v členu 3B(9) zakona o upravljanju davkov (prečiščeno besedilo zakona št. 869 z dne 12. avgusta 2004, kakor je bil nazadnje spremenjen s členom 1 zakona št. 1441 z dne 22. decembra 2004). Ti odstavki se nanašajo na glavni obveznosti, veljavni za vsa danska podjetja, ki poslujejo na Danskem, in sicer:

(a) sistematično obveščanje o trgovinskih transakcijah s tujimi podružnicami skupaj z napovedjo za odmero davka od dohodka in

(b) pripravo pisne dokumentacije o postopkih za določanje cen in pogojev pri teh transakcijah. To dokumentacijo je treba davčnim organom predložiti le na njihovo zahtevo.

(10) Priglašene spremembe predvidevajo izvzetje podjetij, za katera velja davek na tonažo, iz obeh obveznosti v zvezi z njihovimi čezmejnimi transakcijami, še vedno pa obveznosti veljata za ta podjetja v zvezi z njihovimi transakcijami med podružnicami na Danskem.

(11) Priglašeni ukrep bo torej vplival na „načelo tržne cene“ iz oddelka 2.11.1 prvotne odločbe z dne 12. marca 2002 o odobritvi danske sheme davka na tonažo ([11]), ker se bo z njim spremenila obveznost podjetij, ki imajo koristi od davka na tonažo pri svojih čezmejnih transakcijah, da predložijo podatke in zapise.

(12) Izvzetje iz obveznosti predložitve podatkov in zapisov velja le za podjetja, obdavčena z davkom na tonažo.

2.2 Opis obstoječega sistema

(13) Shema davka na tonažo je opisana v odločbah Komisije z dne 12. marca 2002 v zadevi N 563/01 in z dne 7. februarja 2007 v zadevi N 469/05. Njene glavne značilnosti so ponovljene v nadaljevanju tega oddelka.

(14) Dohodek iz vseh dejavnosti, ki izpolnjujejo pogoje za pomoč, obdavčljiv v skladu s shemo davka na tonažo, je pavšalni znesek, ki je enak vsoti stalnih zneskov, določenih za vsako plovilo glede na njegovo tonažo, ne glede na dejanski dobiček pomorskega podjetja:

do 1 000 NT (neto ton)	7 DKK (~ 0,90 EUR) za 100 NT na dan
1 001–10 000 NT	5 DKK (~ 0,70) EUR) za 100 NT na dan
10 001–25 000 NT	3 DKK (~ 0,40 EUR) za 100 NT na dan
> 25 000 NT	2 DKK (~ 0,30 EUR) za 100 NT na dan

(15) Tako izračunani dohodek je obdavčen z običajno stopnjo davka od dohodka pravnih oseb.

([8]) Registrirano kot TREN(2007) A/25703.
([9]) Registrirano kot TREN(2007) A/38091.
([10]) Opisan v oddelku 2.2.
([11]) Glej opombo 3. V oddelku 2.11.1 odločbe je pojasnjeno, da se določbe o „načelu tržne cene“ v danski davčni zakonodaji uporabljajo tudi za dansko shemo davka na tonažo.

(16) Ta sistem, ki se izvaja od 1. januarja 2001, je na voljo podjetjem, ki so davčni zavezanci na Danskem (s stalnim sedežem poslovanja na Danskem) in ki zagotavljajo storitve pomorskega prometa. Shema je na voljo tudi tujim podjetjem, ki so se registrirala na Danskem, ker so tja prenesla svojo upravo. V to shemo spadajo le dohodki iz dejavnosti pomorskega prometa.

(17) Pomorska podjetja se lahko odločijo za ta sistem ali pa ne. Odločitev morajo sprejeti najpozneje ob predložitvi napovedi za odmero davka za leto, v katerem se davek na tonažo prvič uporabi. Odločitev glede izbire ali zavrnitve davka na tonažo je zavezujoča za obdobje 10 let. Na Danskem morajo pomorska podjetja, ki pripadajo isti skupini podjetij, izbrati enako možnost glede uporabe sheme davka na tonažo. Če se pomorsko podjetje odloči za sistem davka na tonažo, ta fiskalni režim velja za vsa njegova plovila in dejavnosti, ki izpolnjujejo pogoje.

(18) Kolikor je Komisiji znano, Danska zdaj poleg sistema davka na tonažo izvaja le še eno shemo v korist pomorskih prevoznikov: tj. shemo, v skladu s katero so ladjarji oproščeni plačila davka od dohodka in socialnih prispevkov za svoje pomorščake, ki delajo na upravičenih plovilih (tako imenovani sistem DIS) ([12]).

2.3 **Trajanje**

(19) Kot je opisano v odločbi z dne 7. februarja 2007, so se danski organi v dopisu z dne 14. februarja 2006 zavezali, da bodo po desetih letih priglašeno spremembo znova priglasili. Ukrep, ki se preučuje, naj bi tako prenehal veljati konec leta 2015.

2.4 **Proračun**

(20) Kot je opisano v odločbi z dne 7. februarja 2007, so danski organi navedli, da ta sprememba ne bo imela proračunskega vpliva na obstoječi sistem. Predvideni predlog spremembe ne bo spremenil posameznih pomoči.

3. **RAZLOGI ZA SPROŽITEV POSTOPKA PREISKAVE**

(21) Komisija je v odločitvi o sprožitvi postopka navedla dva glavna pomisleka v zvezi s priglašenim ukrepom.

— Najprej je treba ugotoviti, kako bi lahko Danska tudi po izvedbi priglašenega ukrepa zagotavljala, da lahko njeni davčni organi še naprej odkrivajo vse poskuse davčnih utaj s strani tujih podružnic pomorskih podjetij, ki so obdavčena z danskim davkom na tonažo, in zadevno tujo državo obveščajo o takih poskusih. V nasprotnem primeru se Komisija sprašuje, ali bi morale biti druge države, vključno z državami članicami razen Danske, odgovorne za preverjanje vseh čezmejnih transakcij s podjetji, obdavčenimi z danskim davkom na tonažo (večina teh so zelo verjetno podjetja, ki imajo sedež na Danskem).

— Drugič, Komisija se sprašuje, ali bi bilo v zvezi z obveznostjo predložitve podatkov in zapisov legitimno tudi neenako obravnavanje upravičencev, ki imajo le nacionalne podružnice, za katere ne velja davek na tonažo, in upravičencev, ki imajo le tuje podružnice. Ob upoštevanju sodne prakse v zadevi Matra ([13]) bi lahko tako neenako obravnavanje dejansko vplivalo tudi na združljivost sistema.

(22) Komisija je opomnila, da so omejitveni ukrepi bistveni za zagotavljanje „neprepustnosti“ sistemov davka na tonažo.

(23) Če se zadevni omejitveni ukrep ne izvaja učinkovito, lahko zlasti sektorji, ki niso pomorski promet, uživajo ugodnosti v zadevni državi članici ali drugih državah zaradi možnosti, da se izognejo davku od dohodka pravnih oseb prek trgovinskih transakcij s podružnico, obdavčeno po sistemu davka na tonažo zadevne države članice.

(24) V tem primeru je Komisija zaskrbljena, da bi sprememba omejitvenega ukrepa, ki ga zadeva priglasitev, povzročila položaj, v katerem bi dejavnosti, ki so obdavčene v drugih državah in jih torej ne zajema sistem davka na tonažo na Danskem, imele neupravičene koristi od tega sistema zaradi nepravičnih cen transakcij s podružnicami na Danskem, za katere velja danski davek na tonažo.

([12]) Zadeva NN 116/98, odobrena z odločbo Komisije z dne 13. novembra 2002. Besedilo odločbe je na voljo v uradnem jeziku na internetnem naslovu: http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/transports-1998/nn116-98.pdf

([13]) Glej sodbo Sodišča Evropskih skupnosti z dne 15. junija 1993 v zadevi C-225/91 *Matra* proti *Komisiji* in zlasti njeno točko 41: „V zvezi s tem je treba opozoriti, da medtem ko daje postopek iz členov 92 in 93 Komisiji in pod nekaterimi pogoji Svetu široko možnost presoje pri odločitvi glede združljivosti sistema državne pomoči z zahtevami skupnega trga, je iz splošne sheme Pogodbe jasno, da postopek ne sme nikoli dati rezultata, ki bi bil v nasprotju s posebnimi določbami Pogodbe (sodba v zadevi 73/79, *Komisija* proti *Italiji*, [1980], Recueil 1533, odstavek 11). Sodišče poleg tega meni, da so lahko tisti vidiki pomoči, ki so v nasprotju s posebnimi določbami Pogodbe, razen členov 92 in 93, tako nerazdružljivo povezani s predmetom pomoči, da jih ni mogoče oceniti ločeno (sodba v zadevi 74/76 *Iannelli* proti *Meroniju*, [1977], Recueil 557).“

(25) Komisija je opozorila, da bi danski davčni organi vseeno ohranili možnost izvajanja naknadnih preverjanj transakcij znotraj skupine, ki vključuje le podjetja, za katera velja danski davek na tonažo.

4. PRIPOMBE DANSKIH ORGANOV K ODLOČITVI O SPROŽITVI POSTOPKA PREISKAVE

(26) Danski organi so se na odločitev o sprožitvi postopka odzvali z dopisom z dne 15. marca 2007 ([14]), v katerem so navedli, da nimajo dodatnih pripomb, in se zato sklicevali na odgovore, ki so jih dali v dopisih z dne 22. novembra 2005 ter 30. junija in 29. septembra 2006.

(27) V dopisu z dne 22. novembra 2005 je navedeno naslednje: „Priglašena shema ne vključuje prenosa državnih sredstev na upravičena podjetja. Gre za zmanjšanje zahtev za poročanje in dokumentiranje, ki same po sebi nimajo ekonomske vrednosti. Priglašena shema zato ne vključuje dodatnih finančnih ali davčnih ugodnosti itd. v primerjavi s shemami, ki jih je Komisija v preteklosti odobrila. Pomorska podjetja, za katera velja davek na tonažo, morajo izpolnjevati načelo tržne cene pri vseh svojih kontroliranih transakcijah. S priglašeno shemo se to ne spreminja. Shema vsebuje le zmanjšanje zahteve za dokumentiranje skladnosti z načelom tržne cene za nekatere kontrolirane transakcije."

(28) Danski organi v dopisu z dne 30. junija 2006 navajajo, da se pred začetkom veljavnosti zakona št. 408 z dne 1. junija 2005 obveznost predložitve podatkov in zapisov nanaša le na čezmejne transakcije med podružnicami. Z zadevnim zakonom se je ta obveznost razširila na transakcije med podjetjem, za katero velja danski davek na tonažo, in podjetjem, ki je davčni zavezanec na Danskem in za katero ta davek ne velja.

(29) Danski organi so v dopisu z dne 29. septembra 2006 v zvezi z vprašanjem, ali bi morale biti tuje države, vključno z državami članicami razen Danske, odgovorne za preverjanje vseh čezmejnih transakcij s podjetji, obdavčenimi z danskim davkom na tonažo, navedli naslednje:

„Davčni organi v državi so dolžni preverjati izkaze poslovnega izida podjetij in oseb, ki so davčni zavezanci v tej državi. V skladu z mednarodnimi zavezami je morda treba informacije posredovati drugim državam – prostovoljno ali na zahtevo.

Odločitev o načinu izpolnjevanja nadzorne naloge mora biti v pristojnosti davčnega organa države članice. Za danske davčne organe je bistveno, da se zavarujejo davčni prihodki na Danskem, pri čemer se upoštevajo razpoložljiva sredstva. To tudi pomeni, da se bo njihovo nadzorno delo seveda osredotočilo na obdavčljive subjekte, pri katerih je bila z oceno tveganja ugotovljena potreba po natančnem spremljanju.

S predlagano spremembo danske sheme davka na tonažo se to stanje ne spreminja. Nasprotno, vpliva lahko na možnosti danskih davčnih organov, da izpolnijo zahteve za informacije davčnih organov drugih držav.

Zlasti pri oblikovanju transfernih cen je včasih težko naknadno pridobiti potrebna dokazila, da so bile transakcije znotraj skupine izvedene v skladu z načelom tržne cene. Osnova za primerjavo, ki jo je treba uporabiti za oceno, je pogosto nepopolna. Zato je precej lažje pridobiti potrebne zapise ob izvedbi transakcije znotraj skupine. Dolžnost predložitve zapisov je jasna in stalna spodbuda za zagotavljanje dokazil v podporo sklepu, da so bile notranje transakcije opravljene v skladu z načelom tržne cene.

Priglašena sprememba je pomembna zato, ker so podjetja, za katera velja davek na tonažo, izvezeta iz obveznosti predložitve zapisov, če transakcije zadevajo tujo skupino podjetij. Na podlagi izvzetja za take subjekte ne bo veljala enaka zahteva po stalnem zagotavljanju dokazil oziroma celo po podpiranju sklepa, da so bile transakcije s to skupino podjetij opravljene v skladu z načelom tržne cene. Zahtevo iz druge države za zagotavljanje informacij je mogoče izpolniti, če obstajajo dokazila, na primer knjigovodske listine računovodskih izkazov. Vendar danski davčni organi ne bodo mogli zahtevati priprave novih dokazil le za potrebe davčnih organov druge države. Če za obdavčljivi subjekt ne velja obveznost predložitve zapisov, na primer ne bo mogoče zahtevati, naj ta subjekt pripravi primerjalno analizo v korist druge države. V tem obsegu je odprava obveznosti lahko v škodo drugih držav."

(30) V istem dopisu z dne 29. septembra 2006 je v zvezi z vprašanjem, ali bi se po uvedbi priglašenega ukrepa z omejitvenim ukrepom še naprej zagotavljala neprepustnost za vse poskuse davčnih utaj s strani tujih podružnic pomorskih podjetij, ki so obdavčena z danskim davkom na tonažo, navedeno naslednje:

„Da bi bilo tako zagotovilo mogoče, bi bilo treba vsaj vsako leto preveriti vsa podjetja, ki so obdavčena z davkom na tonažo in poslujejo s tujo skupino podjetij, ter vse transakcije med strankama v tej povezavi. To pa bi bilo popolnoma nerealno. Od danskih davčnih organov se zahteva, naj prednostno razvrstijo svoje vire in poskušajo optimizirati svoje nadzorno delo.

([14]) Registrirano kot TREN(2007) A/26997.

Pravila, ki se uporabljajo, so izraz dejstva, da se je poskušalo ustvariti najboljši mogoči omejitveni ukrep proti davčni utaji. S priglašeno spremembo – izvzetjem iz obveznosti predložitve informacij in zapisov – bo ta omejitev nekoliko oslabljena. Zato danski organi o tem obveščajo Komisijo."

(31) Danski organi so v navedenem dopisu opozorili, da bo s spremembo omejitveni ukrep nekoliko oslabljen, pri čemer so navedli, da „nekoliko res pomeni samo malo". Danski organi menijo, da „če davek na tonažo velja tudi za drugo državo članico, ki jo čezmejna transakcija zadeva, sprememba sploh ne bo imela vpliva. Težave se lahko pojavijo le v državah, v katerih se taka shema davka na tonažo ne izvaja. V tem primeru je pomembno, ali je država sama uvedla obveznost predložitve zapisov ali pa se ji nasprotno ni zdelo potrebno, da svojim obdavčljivim subjektom naloži tako obveznost."

(32) Na vprašanje, kako utemeljiti neenako obravnavanje v zvezi z obveznostjo predložitve podatkov in zapisov med podjetji, obdavčenimi po danski shemi davka na tonažo, in tistimi, ki s tem davkom niso obdavčeni (ki pa so na Danskem davčni zavezanci za davek od dohodka pravnih oseb), so danski organi odgovorili, da poseben izkaz poslovnega izida, vključno z nerazpoložljivostjo odbitkov, pomeni, da je obveznost predložitve podatkov in zapisov manj pomembna za zavezanca za davek na tonažo.

5. PRIPOMBE ZAINTERESIRANIH STRANI

(33) Samo ena zainteresirana stran, tj. dansko združenje ladjarjev *Danmarks Rederiforening*, se je odzvala na objavo povzetka odločitve o sprožitvi postopka v Uradnem listu.

(34) Dansko združenje ladjarjev v dopisu z dne 19. julija 2007 ([15]) spominja, da mora dansko pomorsko podjetje enako kot prej poslovati v skladu s pogoji tržnih cen, in sicer tako notranje, med dejavnostjo, obdavčeno z davkom na tonažo, in splošno dejavnostjo, kot tudi navzven, v zvezi s tujimi podjetji, povezanimi v skupino. Podjetje mora biti tudi še naprej sposobno predložiti dokazila o uporabljenih cenah.

(35) Dansko združenje ladjarjev poudarja, da podjetjem na podlagi priglašenega ukrepa ne bo treba vnaprej predlagati informacij o trgovinskih transakcijah s tujimi podružnicami, ampak bodo morala to storiti le, če se bo to od njih zahtevalo.

(36) Dansko združenje ladjarjev v zvezi z vprašanjem, ali je pri upravnih postopkih legitimno različno obravnavati podjetja, poudarja, da se Komisija zagotovo ne more zavzemati za to, da bi bilo treba posameznim podjetjem naložiti nepotrebne upravne obremenitve le zato, da bi se v smislu konkurence obravnavala enako kot druga podjetja, za katere organi menijo, da so zanje zadevni postopki potrebni.

6. STALIŠČA DANSKE DO PRIPOMB TRETJIH STRANI

(37) Danska ni predložila stališč do pripomb danskega združenja ladjarjev.

7. OCENA POMOČI

7.1 Izvajanje pomoči v skladu s členom 87(1) Pogodbe ES

(38) V skladu s členom 87(1) Pogodbe ES je vsaka pomoč, ki jo dodeli država članica, ali kakršna koli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, nezdružljiva s skupnim trgom, če prizadene trgovino med državami članicami.

(39) Danski organi prek sheme davka na tonažo z državnimi sredstvi omogočajo prednost sektorju pomorskega prevoza z znižanjem davka od dohodka pravnih oseb, ki bi ga sektor sicer moral plačati, s čimer dajejo prednost nekaterim podjetjem, saj se ukrep uporablja le v mednarodnem sektorju pomorskega prevoza. Take subvencije bi lahko izkrivljale konkurenco in prizadele trgovino med državami članicami, saj se taki pomorski prevozi v bistvu izvajajo na svetovnem trgu.

(40) Komisija meni, da se s priglašenim ukrepom ne spreminja razvrstitev sheme kot državne pomoči v smislu člena 87(1) Pogodbe ES.

(41) Zato je v tem primeru najpomembnejše vprašanje, ali bi se s predvidenim ukrepom spremenila ocena iz odločbe Komisije z dne 12. marca 2006 ([16]) o splošni združljivosti sistema s skupnim trgom.

7.2 Združljivost ukrepa

(42) V skladu s členom 87(3)(c) Pogodbe ES se lahko pomoč za pospeševanje razvoja določenih gospodarskih dejavnosti šteje za združljivo s skupnim trgom, če ne spreminja trgovinskih pogojev v obsegu, ki bi bil v nasprotju s skupnimi interesi, in s tem zagotavlja morebitno podlago za izvzetje od splošne prepovedi državne pomoči. V tem primeru Komisija meni, da je treba priglašeni ukrep proučiti v skladu s členom 87(3)(c) Pogodbe ES.

([15]) Registrirano kot TREN(2007) A/38091.

([16]) Glej opombo 3.

(43) Zlasti je treba pomoč v korist pomorskega sektorja proučiti glede na Smernice Skupnosti o državni pomoči za pomorski promet iz leta 2004 ([17]) (v nadaljnjem besedilu: smernice).

7.2.1 *Sprostitev omejitvenih ukrepov*

(44) Kot je opisano v odločitvi o sprožitvi postopka, je eden od glavnih pogojev za združljivost shem davka na tonažo s skupnim trgom izvajanje omejitvenih ukrepov, povezanih s takimi shemami. Ta pogoj je zlasti razviden iz oddelka 3.1, zadnjega pododstavka smernic,v katerem je navedeno, da „se v primerih, ko se ladjarska družba ukvarja tudi z drugimi poslovnimi dejavnostmi, zahteva pregledno računovodstvo, da se prepreči ‚prelivanje' v dejavnosti, ki niso povezane s pomorskim prometom".

(45) Namen omejitvenih ukrepov, ki so sestavni del sheme, je zagotoviti, da v zadevni državi članici ali kateri koli drugi državi članici ali tretji državi od sheme nimajo posrednih koristi nobene druge dejavnosti razen pomorskega prometa. Če bi spremenjena shema davka na tonažo lahko povzročila, da bi imele od danskega davka na tonažo koristi dejavnosti zunaj pomorskega sektorja, bi bila združljivost sheme vprašljiva.

(46) Eden od glavnih omejitvenih ukrepov je preverjanje – na podlagi načela tržne cene – trgovinskih transakcij med podjetji, za katera velja davek na tonažo, in njihovimi morebitnimi nacionalnimi ali tujimi podružnicami (ali delom zadevnih podjetij, za katera velja običajni davek od dohodka pravnih oseb).

(47) Čeprav danski organi menijo, da zahteva za poročanje in dokumentiranje nima sama po sebi nobene ekonomske vrednosti, je dejansko povezana s finančnimi transakcijami, ki pa imajo ekonomsko naravo kot take; brez učinkovitega izvajanja omejitvenega ukrepa v zvezi s trgovinskimi transakcijami lahko sektorji, ki niso pomorski promet, v zadevni državi članici ali drugih državah uživajo ugodnosti zaradi možnosti, da se izognejo davku od dohodkov pravnih oseb prek trgovinskih transakcij s podružnico, za katero velja sistem davka na tonažo v zadevni državi članici, ne da bi to bilo upravičeno s katerim koli legitimnim ciljem skupnega interesa.

(48) Poleg tega, kadar se omejitveni ukrepi izkažejo za neučinkovite ali obstaja možnost, da bi bili neučinkoviti ali delno neučinkoviti, Komisija meni, da bi lahko sistem davka na tonažo ustvaril možnost davčne utaje v škodo druge države članice ali držav EGP.

(49) Že zaradi teh razlogov je treba šteti, da sprostitev omejitvenih ukrepov negativno vpliva na trgovinske pogoje v obsegu, ki je v nasprotju s skupnimi interesi. V takih okoliščinah sistem ne bi bil združljiv s skupnim trgom.

7.2.2 *Razlikovanje med domačimi in tujimi podružnicami*

(50) Poleg tega Komisija razume, da nameravajo danski organi z omejitvenim ukrepom na podlagi načela tržne cene še naprej preverjati transakcije med povezanima podjetjema, kadar ima eno od njih koristi od davka na tonažo, kot je navedeno zgoraj, vendar le, če sta obe podjetji davčna zavezanca na Danskem.

(51) Medtem ko bi preverjanje nacionalnih transakcij s podjetjem, za katero velja davek na tonažo, še naprej nadzorovali danski davčni organi in bili zanj odgovorni, bi bila torej za preverjanje čezmejnih transakcij med podjetjem na Danskem, obdavčenim z davkom na tonažo, in tujo podružnico odgovorna zadevna tuja država, kar bi povzročilo pomanjkanje nadzora in spremljanja v zvezi z mednarodnimi finančnimi transakcijami.

(52) Iz tega izhaja, da je s priglašenim ukrepom spremenjena danska shema davka na tonažo, ki jo je Komisija odobrila leta 2008 ([18]), saj ta za podjetja, za katera velja davek na tonažo, odpravlja zahtevo, veljavno leta 2002. Dejavnosti, ki niso pomorski promet in jih v drugi državi članici ali državi EGP izvaja podružnica podjetja, za katero velja danski davek na tonažo, bi lahko lažje uživale ugodnosti danskega davka na tonažo in se izognile običajnemu davku od dohodka pravnih oseb v zadevni državi članici ali državi EGP. To Danska priznava z navedbo, da bo zadevni omejitveni ukrep „nekoliko" oslabljen. Vendar pa je treba načela nediskriminacije in enake obravnave uporabljati za vsa podjetja v sektorju, in danski organi predpostavljajo, da so goljufije in davčne utaje pri trgovinskih transakcijah neobičajne, a četudi je to res, se zdi, da so kontrole potrebne za zagotavljanje natančnosti pri mednarodnih transakcijah.

(53) Komisija meni, da mora omejitveni ukrep v zvezi s transakcijami znotraj skupine varovati pred izkrivljanjem skupnega trga, ki izhaja tudi iz ugodnosti za povezana podjetja v zadevni državi članici in drugih državah članicah. V nasprotnem primeru bi posledice davčne utaje prek podjetja, za katero velja davek na tonažo, resno vplivale na delovanje skupnega trga.

([17]) UL C 13, 17.1.2004, str. 3.

([18]) Glej opombo 3.

(54) Zato Komisija meni, da mora država članica, ki je uvedla shemo davka na tonažo, obravnavati čezmejne transakcije znotraj skupine (čezmejne transakcije, od katerih bi lahko imela koristi povezana podjetja v kateri koli drugi državi članici ali državi EGP), kot da imajo taka podjetja ugodnosti od teh transakcij na njenem ozemlju. Drugače povedano, država članica mora za izvajanje omejitvenega ukrepa v zvezi s transakcijami znotraj skupine uporabiti enake standarde za transakcije s tujo podružnico med podjetjem, za katerega velja davek na tonažo, kot jih uporablja pri transakcijah z davčnim zavezancem, za katerega ne velja davek na tonažo.

(55) V skladu z načeli nediskriminacije in enake obravnave mora država članica, ki je uvedla davek na tonažo, glede na zadevni omejitveni ukrep naložiti enako obveznost predložitve informacij in zapisov za nacionalne transakcije (kar lahko škoduje tej državi članici) in čezmejne transakcije (kar lahko škoduje drugim državam članicam ali državam EGP). Te informacije so bistvene za preverjanje transfernih cen znotraj skupine podjetij.

(56) Z odpravo preverjanj, ki jih morajo danski organi opraviti pri transakcijah med podjetjem, za katero velja danska shema davka na tonažo, in katerim koli od njegovih tujih podružnic, Danska ne izpolnjuje načel nediskriminacije in enake obravnave. S tem bi Danska prenesla vsaj del odgovornosti za preverjanje, ali so cilji sistema upoštevani, in posledično, ali se je morebiti izkrivljal skupni trg, na drugo državo članico in državo EGP, v kateri je za opravljeno transakcijo obdavčena podružnica, za katero ne velja davek na tonažo.

(57) Zato Komisija ugotavlja, da bo priglašeni ukrep bistveno oslabil omejitveni ukrep druge države članice ali države EGP.

(58) Komisija poleg tega meni, da v zvezi z obveznostjo predložitve informacij in zapisov ni upravičeno neenako obravnavanje upravičencev, ki imajo le nacionalne podružnice, za katere ne velja davek na tonažo, in upravičencev, ki imajo tudi tuje podružnice. Ukrep bi tako ustvaril neupravičeno izkrivljanje konkurence med podjetji, ki imajo tuje podružnice, in tistimi, ki jih nimajo.

(59) Zato so učinki priglašenega ukrepa taki, da vplivajo na trgovinske pogoje v obsegu, ki je v nasprotju s skupnimi interesi v smislu člena 87(3)(c) Pogodbe ES, in ne izpolnjujejo zahteve iz oddelka 3.1, zadnjega pododstavka smernic. Zato se zadevni ukrep razglasi za nezdružljivega s skupnim trgom v smislu člena 87(1) Pogodbe ES.

7.3 **Sklepna ugotovitev**

(60) Če povzamemo, Komisija meni, da bi priglašeni ukrep vodil v izkrivljanja, ki so v nasprotju s skupnimi interesi v smislu člena 87(3)(c) Pogodbe ES, in s tem povzročil, da bi bila danska shema davka na tonažo nezdružljiva s skupnim trgom v smislu člena 87(1) Pogodbe ES –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Priglašeni ukrep, sestavljen iz razveljavitve obveznosti za ladjarje, obdavčene z danskim davkom na tonažo, da danskim davčnim organom predložijo poslovne informacije o vseh trgovinskih transakcijah s podružnicami v tujini na podlagi zakona št. 408 z dne 1. junija 2005, ki sicer velja za vsa druga podjetja, je nezdružljiv s skupnim trgom.

Zato se ta ukrep ne sme izvesti.

Člen 2

Danska v dveh mesecih po uradnem obvestilu o tej odločbi obvesti Komisijo o ukrepih, sprejetih za zagotavljanje skladnosti s to odločbo.

Člen 3

Ta odločba je naslovljena na Kraljevino Dansko.

V Bruslju, 17. junija 2009

Za Komisijo
Antonio TAJANI
Podpredsednik